

Bez mimořádných voleb to nepůjde, uvědomuje si Vojtěch Filip

 portal24.cz/featured/bez-mimoradnych-voleb-to-nepujde-uvedomuje-si-vojtech-filip

21. října 2022 08:08

FOTO - archiv

Lidé, kteří by dokázali prorazit hlavou zed', dnes nedostávají prostor v médiích, tvrdí právník a někdejší 1. místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Dodává, že o Ukrajinu v současném konfliktu nejde a nikdy nešlo. A v rozhovoru pro iportaL24.cz se vyznal, jak by si přál vládu, která se skutečně bude zastávat České republiky a českých zájmů. Bez mimořádných voleb, jak připojil, to ovšem nepůjde...

Myslíte, že dnešní mezinárodně politická situace má srovnání s nějakou podobnou v historii?

Historie se sice neopakuje, ale opakují se v ní spory vyplývající s příčin a následků, které mají původ v ekonomické základně a schopnosti lidí je politicky řešit, tedy najít cestu spolupráce, nebo jen opakovat staré recepty a místo diplomacie začít válčit. Nyní se tedy

musíme zamyslet a najít ten úhel pohledu na samu vyhrocenost střetu koncepcí. Obecně, a už to opakuji poněkolkráté, jde o další ze střetů dvou základních geopolitických koncepcí – atlantické (USA a Velká Británie) a té euroasijské (Rusko, Německo, Čína). Byť v minulosti tento spor vyústil ve dvě světové války, soudím, že sama jeho vyhrocenost nebyla nikdy tak extrémní, jako dnes. Jen mám obavu, aby to nebylo vojensky řešeno do třetice. Proč? Protože ekonomika Spojených států amerických nebyla nikdy před tím v tak katastrofálním stavu jako nyní. Vnitřní zadlužení USA je astronomické, letos v únoru, po dalším tištění peněz, překročilo magickou hranici třech biliónů dolarů – to je stav, který již nelze řídit. Natož ubrzdit. Představte si z kopce se řítící autobus, jemuž selhaly brzdy i řízení. V ten moment už nemůže řidič dělat vůbec nic. Jen doufat, že ten náraz přežije. Američanům rovněž selhaly brzdy a řízení a celou svoji budoucnost vsadili na hospodářskou likvidaci Evropy, především Německa, skrze Ukrajinu, provokující Rusko.

O Ukrajinu jako takovou vůbec nejde a Američanům ani nikdy nešlo, tedy kromě přírodního bohatství, případně lidský materiál. Ukrajinu Spojené státy využívají v souladu s Bismarckovou teorií, jak dobýt Rusko, k boji proti Evropě a již ji jako bojovou jednotku obětovaly (dlužno poznamenat, že dávno, dávno před 24. únorem). Ne nadarmo se říká, že USA bojují proti Rusku do posledního ukrajinského vojáka. Vlastní mrtvé tam mít nechtějí, když vědí, jak to bylo ve Vietnamu či jinde, naposled v Afghánistánu. Aby Evropu postavily proti Rusku, aby Evropa zpoza oceánu nadiktovanými protiruskými sankcemi hospodářsky zkolabovala (USA přitom s Ruskem čile obchodují), a až totálně vysílená padne k zemi, aby se pak obrátila jako na spasitele právě na Spojené státy. Přijde novodobý Marshallův plán, jehož přijetím se Evropa stane jedenapadesátou hvězdou na vlajce USA už takříkajíc z moci úřední. Evropská komise je sice zdatným proamerickým kolonizátorem, ale pořád se jedná jen o předtančení. Skutečný tanec pod dohledem skutečných mistrů manipulace nastane v momentě, až se Američané ujmou vlády nad Evropou oficiálně, až tu ekonomickou okupaci

přestanou skrývat a přihlásí se k ní otevřeně coby zachránci starého kontinentu. Evropa se stane typickou kolonií a Evropané typickými otroky. Pravda, zmodernizovanými, protože, obrazně řečeno, s iPhonem v ruce, ale to na věci samé nic nezmění. Když do toho vnesu trochu filozofie... – iPhone není propustkou z otroctví, jak si, žel, stále ještě mnoho lidí naivně myslí.

Sám jste před chvílí označil vyhrocenost konfliktu za historicky extrémní. Je důvod k beznaději?

Ale vůbec ne. Otázka nestojí tak, zda existují reálná řešení, ale jak o ně vzbudit zájem. Jak přesvědčit často fanatické odpůrce těchto řešení, že v mezinárodní politice se nefandí jako ve sportu tomu či onomu klubu, že politika, zejména ta mezinárodní, je chladnokrevný kalkul s ještě chladnokrevnějšími kroky, které nemají daleko od podrazu na dříve přátele, ale i nepředvídatelnými kompromisy bez varování a bez historické paralely. V mezinárodní politice nikdy nevíteží ti, kteří po vítězství nejvíce volají. To je jen póza, mediální marketing, aby to znělo pro obecnostvo přitažlivěji, tak nějak sportovněji. Ani první ani druhá světová válka de facto pro některé neskončila. Podle oficiálních pravidel, čili de iure, ano, byla kapitulace nacistického Německa, porážka fašismu a militarismu a vítězný národ té druhé napočítal 26 miliónů obětí (dnes cynicky zneuctívaných)..., co je to vlastně za vítězství? Vítězství jako takové má být důvodem k radosti. Ovšem jásat nad hrobem oněch 26 miliónů mrtvých není patřičné. Jestli mi rozumíte... Tudíž ani konflikt na Ukrajině nebude mít jasného vítěze, protože se nehraje oněch fotbalových 2x 45 minut. Neskončí ani remízou, takhle to prostě v globální politice nechodí. Zásadní konflikty globální politiky nemají konec, jsou tzv. nikdy nekončící.

Když to pro větší názornost trochu zveličím, globalisté potřebují latentnost těchto konfliktů více než konflikty samotné ve smyslu toho, že jim je více méně lhostejné, kde a kdo proti komu je zrovna v konfliktu, hlavně že nějaký konflikt lze znovu vyvolat a že existuje.

A ta samotná řešení?

Když budete neustále dokola narážet na neprostupnou zeď argumentačně impotentních tvrzení, že ve dne je tma a v noci světlo, můžete ta řešení servírovat třeba na zlatém podnosu, ale v konečném důsledku mlátíte jen hlavou o tu zeď. Setkáte-li se u toho navíc ještě s totální společenskou ignorancí a nulovou představitivostí, co všechno tohle zarputilé odmítání skutečného a možného řešení způsobí, že vinou toho je doslova fatálně ohrožena budoucnost naší země a celé Evropy, tak se nedivte, že jsem zděšen. Nikoli však z katastrofy samé, ale té současné až totální bezmocnosti jakkoli jí čelit. Navíc příklad Maďarska ukazuje, že i víme jak. Ale současný ekonomický lídr Evropy, Německo, a potažmo s ním více méně celá Evropa, jsou existenčně závislé na levném ruském plynu (proto Evropa dosud prosperovala), nezbyvá, než Rusku projevit oprávněně žádaný respekt a s Gazpromem uzavřít korektní dohodu o dodávkách ruského zemního plynu do Evropy. Totéž se logicky dotýká i ropy.

Politické moci se musí ujmout skutečně ČESKÁ, pronárodní vláda, která okamžitě shodí ze stolu nynější proválečný kurz Fialova kabinetu a začne preferovat diplomatické jednání a chovat se standardním způsobem. Vláda je povinna chránit suverenitu českého státu a zájmy českých občanů a české ekonomiky v první řadě. Nevystavíme-li jasné STOP hysterickému vyřvávání a nadávání do ruských švábů každému, kdo nemá oči z nenávisti zalité krví, podkopneme si tu stoličku sami. Smyčku kolem krku jsme si sami už uvázali.

Lze toto prosadit?

To opravdu nevím, bez mimořádných voleb to nepůjde, já osobně pro to učiním maximum možného. Vím však naprosto jistě, že bez prosazení toho končíme – nejen jako Česká republika, ale jako Evropa. Na dlouhou dobu. Nevylučuji, že definitivně.

Mně skutečně nepřipadá, že by kdokoli z odborníků (např. špičkoví energetici pánové Noveský, Štěpán, Janeček), kteří v rychlém obnovení spolupráce s Ruskem vidí stejně jako vy jedinou možnost záchrany, projevovali jakékoli sympatie k režimu prezidenta Putina. Nebo se pletu?

Jistěže ne. To jsou všechno čistí pragmatici, jimž jsou politické hrátky na hony vzdálené. Nenávist od současného režimu si vysloužili právě z toho důvodu, že tím svým pragmatismem slouží české zemi, což je dneska zásadní prohřešek, hodný tvrdého postihu. Proto tihle lidé nedostávají v podstatě žádný prostor v exponovaných celostátních médiích. Co kdyby náhodou zrovna oni, kteří k tomu schopnosti jistě mají, tu zeď hlavou přece jen prorazili?

Zbyšek Kupský

8 KOMENTÁŘE

PŘIDEJ KOMENTÁŘ
